

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 92.672 van 25 januari 2001
in de zaak A. 94.755/VII-22.404.**

In zake : de b.v.b.a. STAFORT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat R. VAN ROEYEN,
kantoor houdende te BEVEREN,
Grote Markt 34 b

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van ANTWERPEN.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de b.v.b.a. STAFORT op 22 augustus 2000 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 8 juni 2000 waarbij haar beroep ingediend tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Stabroek van 16 december 1999 houdende weigering van de vergunning om een inrichting voor paintballshooting gelegen te 2940 Stabroek, Absdreef, kadaster sectie E, nr. 119c, te exploiteren, ongegrond wordt verklaard en de beroepen weigeringsbeslissing wordt bevestigd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 3 oktober 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 oktober 2000, op welke datum de zaak wordt uitgesteld tot de openbare terechtzitting van 23 november 2000;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat R. VAN ROEYEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Bestuurssecretaris T. DEPOORTER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat de gegevens van de zaak zich als volgt aandienen :

1.1. De verzoekende partij, de b.v.b.a. STAFORT, wordt in 1997 opgericht.

Zij heeft als maatschappelijk doel :

- "- de bescherming van de historische, de (natuur)wetenschappelijke en de esthetische waarde van het fort van Stabroek;
- de onderverhuring van het fort van Stabroek;
- de organisatie en de promotie van culturele activiteiten, daarin begrepen onder meer tentoonstellingen en historische rondleidingen;

- recreatie in de meest ruime zin, daarin begrepen onder meer het vissen en de organisatie van paintballspelen;
- de uitbating van een cafetaria (van minder dan veertig vierkante meter)".

Na de oprichting in 1997 worden de activiteiten, waaronder paintballshooting, gestart.

Paintball is een spel waarbij de spelers, doorgaans twee groepen elkaar, beschieten met geweren die geladen zijn met verfballetjes bestaande uit gelatine met kleurstof.

De partijen zijn het erover eens dat paintball in 1997 nog niet milieuvergunningsplichtig was en dat het fort op dat ogenblik op het gewestplan was ingekleurd als parkgebied.

Paintballshooting wordt pas milieuvergunningsplichtig op 1 mei 1999.

Door een gewestplanwijziging komt het fort van Stabroek in natuurgebied te liggen.

Deze gewestplanwijziging wordt door de verzoekende partij niet aangevochten.

Zij stelt dat zij geen kennis kreeg van de procedures in verband met deze gewestplanwijziging.

1.2. Op 27 oktober 1999 dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Stabroek een milieuvergunningsaanvraag in voor de paintballshooting (rubriek 32.7.1).

1.3. Op 16 december 1999 weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Stabroek de gevraagde vergunning omdat de inrichting ligt in natuurgebied, bestemming waarmede zij onverenigbaar wordt geacht.

1.4. De verzoekende partij gaat in beroep tegen het weigeringsbesluit.

1.5. In het kader van de beroepsprocedure worden een reeks adviezen uitgebracht.

De wezenlijke inhoud van de adviezen wordt weergegeven in de aanhef van het bestreden besluit.

1.6. Op 8 juni 2000 wordt het thans bestreden besluit genomen.

Het beroep wordt ongegrond verklaard;

2. De ernst van de middelen

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij als eerste middel de schending aanvoert van "de bepalingen van het milieuvergunningsdecreet (decreet van 28.06.1985 met zijn latere wijzigingen); miskenning van de bepalingen van Vlarem I, Besluit van 6.02.91 van de Vlaamse Regering, houdende vaststelling(en) van het Vlaams Reglement betreffende (de) milieuvergunningen, met zijn latere wijzigingen en van Vlarem II, het besluit van de Vlaamse Regering van 1.06.1995, houdende (de) algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, met hun latere wijzigingen"; dat zij in essentie doet gelden dat artikel 5.32.8.1.1., § 4, van Vlarem II, bepaling die schietstanden in open lucht in natuurgebieden verbiedt, niet van toepassing is op bestaande inrichtingen zoals de hare;

2.1.2. Overwegende dat in haar nota de verwerende partij antwoordt dat het bestreden besluit niet is gebaseerd op de verbodsbepaling van artikel 5.32.8.1.1., § 4, van Vlarem II, maar wel op een planologische onverenigbaarheid en dat in geval van een planologische onverenigbaarheid de overheid de vergunning dient te weigeren;

2.1.3.1. Overwegende dat de weigeringsbeslissing in het bestreden besluit als volgt is verwoord :

"Gelet op de ligging van de inrichting sinds 16 februari 2000 in een gebied van het gewestplan Antwerpen, waarvoor volgende voorschriften van toepassing zijn : natuurgebied;

Overwegende dat het ongunstig advies van de Afdeling Natuur in aanmerking wordt genomen omdat hieruit immers duidelijk de planologische onverenigbaarheid blijkt;

Overwegende dat volgens de nu geldende planologische voorschriften de inrichting gelegen is in natuurgebied en dat de planologische verenigbaarheid moet getoetst worden met de nu geldende voorschriften;

Overwegende dat de gevraagde activiteiten een verstoring van de rust en de stilte betekent met impact over het ganse terrein, waardoor deze activiteiten niet kunnen worden toegestaan in natuurgebied;

Overwegende dat de gevraagde activiteit onverenigbaar is met de voor het terrein geldende planologische voorschriften, zijnde natuurgebied;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting, die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, niet verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften";

dat uit het ongunstig advies van de afdeling natuur, dat expliciet in aanmerking werd genomen omdat daaruit de planologische onverenigbaarheid zou blijken, volgende elementen in het bestreden besluit zijn weergegeven :

"Gelet op het ongunstig advies dd. 31 mei 2000 van de Afdeling Natuur van de Administratie van Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer, op volgende elementen uit dit advies :

* Door de bevoegde natuurwachter werd een plaatsbezoek gebracht.

De aangevraagde inrichting bevindt zich op het fort van Stabroek, één der forten van de verdedigingsgordel rond Antwerpen. Het domein is zelf meer dan 5 hectare groot en wordt omgeven door de 35 tot 65 meter brede anti-tankgracht. De inrichting is volgens gewestplan gelegen in natuurgebied.

Natuurgebieden zijn bestemd voor het behoud, herstel en ontwikkeling van het natuurlijk milieu.

* Aangevraagde activiteit gaat in tegen de geldende wet- en regelgeving, zijnde :

- de omzendbrief betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen (Belgisch Staatsblad van 08 juli 1997); toelichting bij het Koninklijk Besluit van 28 december 1972 (Belgisch Staatsblad van 10 februari 1973) betreffende de inrichting en (de) toepassing van (de) ontwerp-gewestplannen en (de) gewestplannen, gewijzigd bij Koninklijk Besluit van 13 december 1978 (Belgisch Staatsblad van 13 januari 1979) en de decreten van 23 juni 1993 (Belgisch Staatsblad van 12 en 14 augustus 1993) en 13 juli 1994 (Belgisch Staatsblad van 17 september 1994);
- het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (Belgisch Staatsblad 10 september 1998);
- besluit van de Vlaamse Regering dd. 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (Belgisch Staatsblad 10 september 1998).

* Het hoofdstuk IV van het natuurdecreet van 21 oktober 1997 schept een wettelijk kader voor algemene maatregelen om de principes die de grondslag vormen voor natuurbehoud gestalte te geven en om de doelstellingen van het natuurbehoud zoals ze zijn verwoord in het hoofdstuk III van het natuurdecreet in horizontaal en in algemene zin te verwezenlijken. Het standstill beginsel houdt in dat minimaal de bestaande kwaliteit en kwantiteit behouden blijven. Natuur en de eraan verbonden ruimtelijke en ecologische integriteit mogen niet achteruitgaan.

Het voorkomingsbeginsel komt tot uitdrukking in preventief optreden en vermijden van aantasting en schade aan natuur en natuurlijk milieu.

* Wij verwijzen naar de artikel(en) 14 en 16 :

- zorgplicht :

Artikel 14 van het decreet voert een zorgplicht in voor iedereen, zowel voor verschillende overheden als voor natuurlijke en privaatrechterlijke personen.

De zorgplicht is overal van toepassing, ongeacht de ruimtelijke bestemming of het gebruik van de grond.

- integratiebeginsel :

Artikel 16 van het natuurdecreet is gericht op de overheden die op grond van wetten, decreten of besluiten instaan voor toestemmingen en vergunningen voor activiteiten. De overheden zijn ingevolge artikel 16, § 1 van het natuurdecreet ertoe gehouden om bij elke individuele vergunning, toestemming, melding of kennisgeving in het kader van gelijk welke wetgeving rekening te houden met (de) natuur.

* Paintball-evenementen in natuurgebied worden als een niet-passende vorm van recreatief medegebruik ervaren. De inrichting te Stabroek gaat bovendien vergezeld van de nodige zonevreemde infrastructuur zoals een cafetaria (met volledige catering), allerlei kampementen, een 'munitiedepot' en een schietstand. Er kan hierdoor gesproken worden van een vrijwel permanente verstoring met impact over het ganse terrein.

* Op te merken valt dat het Fort van Stabroek deel uitmaakt van het beschermde landschap 'de Antitankgracht'. Deze bescherming is gericht op het behoud van de historische, maar ook natuurwetenschappelijke waarden van het gebied. Het Ministerieel Besluit van 30 december 1993 stelt in art. 2, b) : 'Behoudens voorafgaande en schriftelijke toestemming van de Vlaamse minister of zijn gemachtigde, is verboden' : (...) °7 'om het even welke activiteit die de rust en de stilte in het gebied zou kunnen verstoren' ... Vastgesteld moet worden dat een advies hierover van AROHM-Cel Monumenten en Landschappen in het dossier ontbreekt.

* Er zijn ook vragen te stellen bij de grote hoeveelheden verfkogels die in het milieu terechtkomen, ook al zouden deze bestaan uit niet-giftige en biologisch afbreekbare stoffen. Ook hier dient uit voorzorg voorbehoud gemaakt voor mogelijke negatieve effecten op langere termijn.

* Vastgesteld moet worden dat de aangevraagde activiteit onverenigbaar is met de voor het terrein geldende planologische voorschriften. De afdeling Natuur adviseert aangevraagde activiteit of inrichting dan ook ongunstig";

2.1.3.2. Overwegende dat uit die motivering blijkt dat de verwerende partij terecht doet gelden dat de vergunning niet werd geweigerd op grond van de verbodsbepaling neergelegd in artikel 5.32.8.1.1., § 4, van Vlarem II; dat het middel niet ernstig is;

2.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in het tweede middel betwist dat er hinderlijke effecten op het milieu en de omgeving voorhanden zijn welke het weigeren van een vergunning rechtvaardigen; dat zij dit middel als volgt adstrueert :

"Aangezien er geen sprake is van een verbodsbepaling, welke van rechtswege van toepassing is op bestaande inrichtingen. (cfr. Supra)

Aangezien aldus de vergunningverlenende overheid formeel moet vaststellen dat er bijzondere redenen zijn om de verbodsbepaling toch op te leggen.

Dat deze bijzondere redenen in casu niet voorhanden zijn.

Dat in de eerste plaats moet opgemerkt worden dat de paintballactiviteiten plaatsvinden in bestaande constructies van het oude fort en dat er op geen enkele manier nieuwe constructies worden opgericht of wijzigingen aan de bestaande constructies worden aangebracht.

Dat uit de gegevens in het dossier blijkt dat er geen onaanvaardbare hinder is : (De paintballactiviteiten brengen geen geluidshinder met zich mee).

Er is ook geen sprake van bodemverontreiniging, nu de projectielen bestaan uit gelatine, welke gebruikt wordt uit de voedingsnijverheid en welke zonder sporen na te laten verdwijnt, en biologisch oplosbaar is.

Wat de geluidshinder betreft, dient opgemerkt te worden dat de activiteiten als dusdanig in het oude fortgebouw naar buiten toe geen geluidshinder veroorzaken, daar waar deze door de aanwezige verkeersaders in de omgeving veel meer voorhanden is.

Voor de omwonenden en in de directe omgeving van de locatie (is) de hinder verwaarloosbaar (zoals ook blijkt uit het advies van de AMV) nu paintballmarkeerders functioneren op basis van luchtdruk, hetgeen geen enkel geluidseffect met zich meebrengt.

De activiteit heeft ook, wat de omgeving betreft, geen enkel(e) impact. Er worden geen bijkomende hindernissen of constructies opgericht. De activiteit vindt slechts een viertal keren per maand plaats met beperkte groepen, een beperkt aantal uren per dag, en dit gedurende een negental maanden per jaar.

De externe veiligheid komt op geen enkele manier in het gedrang, nu enkel een deel van het perceel, nl. het fort wordt gebruikt, waar er naast dit perceel een brede strook grond met water en anti-tankkanaal voorhanden zijn.

Het impact o(p) de omgeving en de ruimte en het thans als natuurgebied geklasseerde gebied, is dan ook verwaarloosbaar en zeker aanvaardbaar. Er is geen sprake van de verstoring van de biotoop rond het fort";

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota betoogt dat, zoals reeds aangegeven in het verweer bij het eerste middel, niet de verbodsbepaling neergelegd in artikel 5.32.8.1.1., § 4, van Vlarem II, maar de planologische onverenigbaarheid mede aan de basis ligt van het bestreden besluit, dat deze planologische onverenigbaarheid op zich reeds voldoende is om de vergunning te weigeren, dat daarenboven de gevraagde activiteiten wel degelijk een impact hebben op het natuurgebied, hetgeen duidelijk blijkt uit het advies van de afdeling natuur;

2.2.3.1. Overwegende dat, zoals uit de bespreking van het eerste middel blijkt, de verbodsbepaling neergelegd in artikel 5.32.8.1.1., § 4, van Vlarem II niet werd toegepast, zodat de verwerende partij vanzelfsprekend ook geen "bijzondere redenen" kan of moet vermelden "om de verbodsbepaling toch op te leggen";

2.2.3.2. Overwegende dat eveneens met de verwerende partij kan worden vastgesteld dat de vergunning werd geweigerd om reden van een planologische onverenigbaarheid, hetgeen volgens het bestreden besluit voldoende blijkt uit de weergegeven inhoud van het advies van de afdeling natuur; dat in dat advies onder meer wordt verwezen naar het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen en onder meer wordt gesteld dat paintballevenementen in natuurgebied

als "een niet passende vorm van recreatief medegebruik" worden ervaren;

2.2.3.3. Overwegende dat de overheid die moet uitspraak doen over een exploitatievergunningsaanvraag krachtens artikel 2, § 1, derde lid, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, thans artikel 2, § 1, derde lid, van het decreet van 22 oktober 1996 betreffende de ruimtelijke ordening, gehouden is om de voorschriften van de geldende plannen van aanleg in acht te nemen; dat dit onder meer inhoudt dat zij de exploitatievergunning moet weigeren indien de inrichting of een gedeelte ervan niet past in de bindende voorzieningen van het plan;

2.2.3.4. Overwegende dat niet wordt betwist dat na de gewestplanwijziging doorgevoerd bij besluit van de Vlaamse regering van 8 oktober 1998, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 16 februari 1999, het fort van Stabroek waar de gevraagde paintballactiviteiten plaatsgrijpen, is gelegen in natuurgebied; dat luidens artikel 13 van voornoemd koninklijk besluit van 28 december 1972 de natuurgebieden behoren tot de groengebieden die bestemd zijn "voor het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu"; dat de verzoekende partij op vraag van de Auditeur volgende toelichting aangaande paintballshooting verstrekt :

"Wat is paintball :

Paintball wordt gespeeld met 2 teams.

Het doel van paintball is, in gevarieerde spelen, door een combinatie van fysieke en intellectuele (teambuilding ...) acties, deze tot een goed einde te brengen.

Deze spelen zijn o.a. vlag nemen, kapitein overbrengen, stratego, ...

Teambuilding in al zijn facetten is centraal.

De tegenstander wordt gemarkeerd d.m.v. paintballs met een paintballmarkeerder";

dat uit dezelfde toelichting blijkt dat de paintballs waarmee wordt geschoten bestaan uit gelatine, kalk en kleurstoffen uit de voedingsindustrie; dat prima facie niet valt in te zien hoe paintballshooting, dat in de indelingslijst bij Vlarem I onder rubriek 32.7 als een hinderlijke inrichting-klasse 2 werd ingedeeld, verenigbaar is met de bestemming natuurgebied waarin enkel activiteiten met het oog op het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu lijken te zijn toegelaten; dat in de huidige stand van de procedure de inrichting terecht als planologisch onverenigbaar met de bestemming natuurgebied werd bevonden; dat dit motief lijkt te volstaan om de vergunning te weigeren, zodat vooralsnog geen acht moet worden geslagen op de door de verzoekende partij aangebrachte elementen waaruit zou moeten blijken dat er "geen onaanvaardbare hinder" is; dat het middel niet ernstig is;

2.3.1. Overwegende dat de verzoekende partij in het derde middel doet gelden dat het advies van de afdeling ruimtelijke ordening, huisvesting, monumenten & landschappen (hierna : AROHM) laattijdig was en dat het plaatsbezoek niet heeft plaatsgevonden op de eigenlijke site; dat in een eerste onderdeel van het middel de verzoekende partij betoogt dat geen rekening kan worden gehouden met het laattijdig ongunstig advies van de administratie voor ruimtelijke ordening en dat het plaatsbezoek van de milieuambtenaar van de gemeente onmogelijk kan hebben plaatsgevonden, nu de site slechts kan worden bezocht als de eigenaars de toegang verschaffen, hetgeen niet is gebeurd; dat in een tweede onderdeel de verzoekende partij betoogt dat in de adviezen en verklaringen van milieuambtenaren wordt voorbijgegaan aan het feit dat de paintballactiviteiten enkel binnen de constructies van het fort gebeuren en niet in de groene omgeving, dat ten onrechte wordt gesteld dat de paintballactiviteiten vergezeld gaan van

zonevreemde infrastructuren, dat er geen permanente verstoring is van het terrein, noch enig geluidseffect, dat er evenmin klachten zijn van omwonenden of gebruikers, noch hinderlijke effecten op milieu en omgeving;

2.3.2. Overwegende dat de verwerende partij aangaande het eerste onderdeel antwoordt dat de planologische onverenigbaarheid moet worden onderzocht, ook als AROHM laattijdig adviseert, dat de discussie of de milieuambtenaar al dan niet op plaatsbezoek is geweest irrelevant is, dat evenzo de afdeling natuur meldt dat zij ter plaatse is geweest en dat ook haar advies ongunstig was; dat, betreffende het tweede onderdeel, de verwerende partij stelt dat er geen redenen zijn om te twijfelen aan de inhoud van de adviezen, dat overigens niet alleen de discussie of een dergelijke inrichting in natuurgebied wel kan van belang is, daar de inrichting tevens is gelegen in een als landschap gerangschikt gebied, dit bij ministerieel besluit van 30 december 1993, hetwelk stelt dat om het even welke activiteit die de rust en de stilte in het gebied zou kunnen verstoren verboden is zonder voorafgaande machtiging van de Vlaamse minister of zijn gemachtigde, dat de verzoekende partij niet over dergelijke machtiging beschikt;

2.3.3.1. Overwegende, wat het eerste onderdeel betreft, dat het bestreden besluit is gestoeld op het ongunstig advies van de afdeling natuur, omdat daaruit duidelijk de planologische onverenigbaarheid van de geplande inrichting zou blijken; dat aangezien het bestreden besluit niet steunt op het advies van AROHM, noch op vaststellingen van de gemeentelijke milieuambtenaar, het voor de wettigheid van het bestreden besluit niet relevant lijkt of het advies van AROHM laattijdig was en of de milieuambtenaar zich op de site in kwestie zelf heeft begeven;

2.3.3.2. Overwegende, wat het tweede onderdeel betreft, dat in het doorslaggevend advies van de afdeling natuur nergens wordt gesteld dat de paintballactiviteiten ook buiten de constructies van het fort gebeuren; dat aangezien het fort en dus ook het dak van het fort waarop het grootste gedeelte van de activiteiten plaatsvinden alsmede de bestaande loopgraven waarbinnen de kampementen plaatsvinden zijn gelegen binnen het natuurgebied, het voor de beoordeling van de planologische verenigbaarheid niet relevant lijkt of die activiteiten enkel op de constructies van het fort gebeuren, of die activiteiten al dan niet vergezeld gaan van zonevreemde infrastructuur, of deze activiteiten al dan niet hinder teweegbrengen en of de "verstoring van het terrein" al dan niet permanent is; dat het middel in geen van zijn onderdelen ernstig is;

2.4.1. Overwegende dat in het vierde middel de verzoekende partij aanvoert dat paintball geen schietstand is;

2.4.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota terecht betoogt dat paintballshooting is ingedeeld onder de rubriek 32.7.1 "schietstanden" van Vlarem I; dat aangezien de Vlaamse regering paintballshooting expliciet heeft ingedeeld bij de hinderlijke inrichtingen, het zelfs niet relevant is te weten of de definitie "schietstand" wel kan worden toegepast op de paintballactiviteiten;

2.5.1. Overwegende dat de verzoekende partij in het vijfde middel de schending van de formele motiveringsplicht aanvoert; dat zij het middel als volgt adstrueert :

"Er mag herhaald en gesteld worden dat de bestreden beslissing geen voldoende motivering bevat om alsnog vergunning te weigeren.

Dat immers de argumentatie, dat het om een bestaande instelling gaat, niet wordt beantwoord.

Dat in dezelfde context geen voldoende formele motivering gesteund op objectieve en feitelijke vaststellingen naar voor wordt gebracht, waardoor het weigeren van een vergunning toch wordt gerechtvaardigd.

Dat in het bestreden besluit geen formele motivering aan de ruimtelijke draagkracht van (het) gebied en de verweving van de functies in concreto wordt geargumenteerd.

Op geen enkele manier worden in de bestreden beslissing ernstige motieven aangevoerd, waarom de door de verzoeker binnen in het fort georganiseerde activiteit op een onaanvaardbare manier het omliggende natuurgebied zou belasten.

Immers uit alle hiervoor aangehaalde argumenten en elementen blijkt dat de activiteiten door hun aard en beperktheid in tijd en ruimte en door het feit dat er geen enkele bijkomende inrichting of constructie wordt opgericht, de eigenlijke ruimte op geen enkele manier belasten en perfect verenigbaar zijn met de bestemming van het betreffende perceel. Dat er dan ook geen ernstige bezwaren waren om een vergunning te verlenen.

Ook dit middel is gegrond";

2.5.2. Overwegende dat de verwerende partij daarop antwoordt wat volgt :

"De weigeringsbeslissing is onder meer gebaseerd op het ongunstig advies van (de) afdeling Natuur. Omdat de inrichting gelegen is in natuurgebied en aldus de vraag zich stelde welke impact de inrichting heeft op het natuurgebied, besliste de bestendige deputatie dat adviesvraag bij (de) afdeling Natuur aangewezen is. Uit het advies van (de) afdeling Natuur blijkt duidelijk dat de inrichting planologisch onverenigbaar is. Omdat dit advies duidelijk en uitvoeri(n)g aangeeft waarom ongunstig wordt voorgesteld, heeft de bestendige deputatie dit advies overgenomen (citaat : 'overwegende dat het ongunstig advies van de afdeling Natuur in aanmerking wordt genomen omdat hieruit immers duidelijk de planologische onverenigbaarheid blijkt'). De inhoud van dit advies werd niet nodeloos opnieuw herhaald in eigen overwegingen. Wel werden de eindconclusies opgenomen in eigen overwegingen, met name de planologische onverenigbaarheid en de verstoring van de rust en stilte met impact op het ganse terrein.

In eigen overwegingen werd enkel verwezen naar het ongunstig advies van (de) afdeling Natuur, alhoewel dit ongunstig advies tevens ondersteund wordt door het standpunt van AROHM en het schepencollege. Voor

de bestendige deputatie waren voldoende elementen uit diverse adviezen voorhanden om te komen tot een weigeringsbeslissing.

De overige aspecten van het beroepschrift werden weerlegd in eigen overwegingen, met name paintball is geen schietstand, de gewestplanwijziging en de economische noodwendigheid.

Uit bovenstaande blijkt dat het bestreden besluit, dit in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, wel degelijk voldoende de weigeringsbeslissing motiveert.

Het vijfde middel is niet ernstig";

2.5.3. Overwegende dat de weigeringsmotieven werden weergegeven sub 2.1.3.1; dat formeel de beslissing voldoende lijkt te zijn gemotiveerd; dat immers de bestendige deputatie een summiere eigen overweging geeft maar ook uitdrukkelijk verwijst naar het advies van de afdeling natuur waarop zij zich baseert; dat de inhoud van dit advies werd weergegeven in de aanhef van het bestreden besluit; dat uit dat advies blijkt op welke elementen de afdeling natuur en met haar de bestendige deputatie zich steunde om tot een onverenigbaarheid met de bestemming natuurgebied te besluiten; dat, zoals reeds gewezen, een planologische onverenigbaarheid op zich volstaat om een vergunning te weigeren; dat de verzoekende partij dus wel voldoende weet waarom en op grond van welke argumenten de vergunning haar werd geweigerd; dat de argumentatie van de verzoekende partij in haar beroepschrift aangevoerd dat het om een bestaande inrichting gaat niet diende te worden beantwoord, vermits dit gegeven geen rol heeft gespeeld bij het nemen van het bestreden besluit; dat het bestreden besluit evenmin een formele motivering aangaande de ruimtelijke draagkracht van het gebied diende te omvatten, alleen reeds omdat het bestuur geenszins verplicht is ambtshalve te onderzoeken of de regeling inzake de zonevreemde inrichtingen zou kunnen worden toegepast,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftientwintig januari tweeduizend en een, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
	A.-M. GOOSSENS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. GOOSSENS.

M.-R. BRACKE.